

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 80.529 van 31 mei 1999

A. 82.168/XIII-991

In zake : **de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid COÖPERATIEVE VENNOOTSCHAP VAN HUURDERS EN EIGENAARS**, afgekort als "**LE HOME**",

Rosmarijnstraat 16
1020 Brussel,

tegen :

de BRUSSELSE GEWESTELIJKE HUISVESTINGSMAATSCHAPPIJ, afgekort als "**BGHM**",

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe COENRAETS,
advocaat,
Bolwerksquare 1A
1050 Brussel.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid COÖPERATIEVE VENNOOTSCHAP VAN HUURDERS EN EIGENAARS, afgekort als "LE HOME", op 26 januari 1999 heeft ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van de beslissing van 25 november 1998 waarbij de raad van bestuur van de verwerende partij besloten heeft "het voorstel van de sociaal afgevaardigde te aanvaarden en de maatschappij "SCRL Le Home" bijgevolg te verplichten de voorschriften van de reglementering toe te passen

gedurende de ganse betwiste periode en niet alleen vanaf 1 november 1998";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van Mevr. DEBROUX, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 11 mei 1999, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 25 mei 1999 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag en gezien het verslag aan de partijen;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. L. DEPRE, advocaat, en van de heer M. LELATEUR, directeur-zaakvoerder, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. Ph. COENRAETS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DEBROUX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

De verzoekende vennootschap is een openbare vastgoedmaatschappij in de zin van artikel 2 van de ordonnantie van 9 september 1993 van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest houdende de wijziging van de huisvestingscode voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en betreffende de sector van de sociale huisvesting. Op 29 juni 1995 heeft ze met de verwerende partij voor vijf jaar een beheerscontract gesloten (artikel 71 van het contract).

Op 23 april 1998 besluit de raad van bestuur van de verzoekende partij uit het "huidige" systeem van de sociale huisvesting te stappen "om het voortbestaan van de vennootschap veilig te stellen". Bijgevolg besluit de raad van bestuur op 10 mei 1998 een buitengewone algemene vergadering te houden zodat de ontworpen wijziging van de statuten van de verzoekende vennootschap kan worden goedgekeurd en zodat aan drie vertegenwoordigers bevoegdheden kunnen worden overgedragen voor een buitengewone algemene vergadering die in het bijzijn van een notaris moet worden gehouden.

De wijzigingen van de statuten hebben inzonderheid betrekking op het doel van de vennootschap dat wordt uitgebreid met "het verwerven of het in erfpacht nemen van terreinen die bestemd zijn voor de bouw (...) van middelgrote woningen, van privé-woningen en eventueel ook van winkels", alsook met het bouwen, verhuren en verkopen van die woningen. Voorts vervalt elke verwijzing naar de rechten en plichten van de vennootschap ten opzichte van de wetgeving op de sociale huisvesting en ten aanzien van de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij (afgekort als BGHM).

Bij brieven van 7 en 8 mei 1998 deelt de BGHM mee dat ze die ontworpen wijziging van de statuten van de verzoekende partij niet kan aanvaarden, waarbij ze onder meer erop wijst dat de verzoekende partij een openbare vastgoedmaatschappij is en het beheerscontract niet voortijdig en eenzijdig kan verbreken, en gelast ze de verzoekende partij de geplande buitengewone algemene vergadering op te schorten.

Aangezien het vereiste aantal leden tijdens de buitengewone algemene vergadering van 10 mei 1998 niet aanwezig was, besluit de raad van bestuur van de verzoekende vennootschap een tweede buitengewone algemene vergadering te houden op 25 mei 1998, waarop de omstreden wijzigingen worden goedgekeurd.

Intussen hebben de verwerende partij en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, bij twee dagvaardingen van 19 mei 1998, aan de rechtbank in kort geding gevraagd dat ze de verzoekende partij onder verbeurte van een dwangsom verbiedt de buitengewone algemene vergadering, die op 25 mei 1998 gepland was, te houden. Bij conclusies is dat verzoek gewijzigd en wordt dientengevolge gevraagd dat "de beslissingen die de verzoekende partij tijdens de algemene vergadering van 25 mei 1998 heeft genomen, worden geschorst en dat haar onder verbeurte van een dwangsom verboden wordt direct of indirect aan die beslissingen uitwerking te geven".

Dat verzoek wordt ingewilligd bij een beschikking van 7 oktober 1998 "in afwachting van een uitvoerbare beslissing van de bodemrechter". Die beschikking houdt op uitwerking te hebben indien de verwerende partij en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest uiterlijk vijftien dagen na de uitspraak geen dagvaarding over de grond van de zaak hebben gelanceerd.

Aangezien de gevolgen van de aangevochten beslissing van de buitengewone algemene vergadering aldus opgeschort zijn, beveelt de rechtbank in kort geding ook een "stand still" en schorst ze dienovereenkomstig, in aansluiting daarop, de uitwerking van de beslissing van 26 juni 1998 waarbij de raad van bestuur van de BGHM "de bevoegdheden van de organen van de openbare vastgoedmaatschappijen opschort en tot de toestand geregulariseerd is die bevoegdheden overneemt".

Op 29 oktober 1998 besluit de raad van bestuur van de verzoekende partij alle huurprijzen te herberekenen volgens de methode voorgeschreven bij de Huisvestingscode, een aanpassing die net zoals de toewijzing van de nieuwe woningen volgens de regels en de voorwaarden gesteld in de huisvestingscode, ingaat op 1 november 1998. Er wordt gepreciseerd dat "de maatregelen (berekening van de huurprijzen, toewijzingsregels enz.) die vroeger tijdens de verschillende vergaderingen van de raad van bestuur van 25 mei 1998 tot 7 oktober 1998 zijn genomen, door die nieuwe maatregelen niet worden vernietigd, maar wel worden opgeschort en dat het vooral de bedoeling is te voorkomen dat op grond van een andere juridische interpretatie dan de onze, een dwangsom van 100 miljoen van de vennootschap zou kunnen worden geëist".

Op 3 november 1998 stelt de sociaal afgevaardigde op basis van artikel 28 van de ordonnantie van 9 september 1993 beroep tegen die beslissing in bij de BGHM en stelt hij voor dat de raad van bestuur van de verwerende partij Le Home ertoe verplicht zijn nieuwe maatregelen, zoals die op 29-10-1998 zijn uitgevaardigd, op de volledige betrokken periode en niet alleen vanaf 1 november 1998 toe te passen.

De verzoekende partij zet haar standpunt uiteen in brieven van 17 en 23 november 1998 en haar uitleg wordt op 23 november 1998 ook gehoord, maar "met toepassing van artikel 60 van het beheerscontract BGHM/OVM".

Op de vergadering van 25 november 1998 neemt de raad van bestuur van de verwerende partij de bestreden beslissing; de laatste leden van die beslissing luiden aldus :

" De Raad van Bestuur beslist het voorstel van de sociaal afgevaardigde te aanvaarden en de maatschappij "SCRL Le Home" bijgevolg te verplichten de voorschriften van de reglementering toe te passen gedurende de ganse betwiste periode en niet alleen vanaf 1 november 1998.

Uit deze beslissing vloeit voort dat de maatschappij verplicht is met ingang van 25 mei 1998 alle huurprijzen te herberekenen overeenkomstig de reglementering en de rekeningen van al de huurders vanaf dezelfde datum te regulariseren op basis van deze herberekening.

Voorts vloeit hieruit voort dat de maatschappij met de sociaal afgevaardigde elke tijdens de betwiste periode verrichte toewijzing dient te herzien. De aldus voorbereide dossiers zullen aan de Raad van Bestuur van de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij worden voorgelegd, die de bewuste toewijzingen al dan niet zal goedkeuren. In geval van afkeuring van een toewijzing die gebeurd is tijdens de betrokken periode zal de maatschappij de nodige procedure aanvatten met het oog op de verbreking van de onregelmatig afgesloten huurovereenkomst";

Deze beslissing is op 27 november 1998 ter kennis gebracht van de verzoekende partij;

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent "aan de schending van de artikelen 23 tot 29 van de ordonnantie van 9 september 1993 houdende de wijziging van de huisvestingscode voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en betreffende de

sector van de sociale huisvesting, aan de onbevoegdheid van de steller van de handeling en aan het beginsel van behoorlijk bestuur, doordat de raad van bestuur van de BGHM verklaart dat "het beroep dat de heer ADRIAENSEN, sociaal afgevaardigde bij de vennootschap "CVBA LE HOME" op basis van artikel 28 van de ordonnantie van 9 september 1993 houdende de wijziging van de huisvestingscode voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft ingesteld, gegrond is" en doordat de raad van bestuur "besluit het voorstel van de sociaal afgevaardigde te aanvaarden" en de verzoekende partij dienovereenkomstig ertoe te verplichten "met ingang van 25 mei 1998 alle huurprijzen te herberekenen overeenkomstig de reglementering en de rekeningen van al de huurders vanaf dezelfde datum te regulariseren op basis van deze herberekening", dat de verzoekende partij eveneens verplicht wordt met de sociaal afgevaardigde alle toewijzingen te herzien die tijdens de betrokken periode zijn gedaan en in rechte op te treden zodat de onregelmatig gesloten huurovereenkomsten kunnen worden ontbonden, terwijl, eerste onderdeel, het toezicht, zoals het bij artikel 28 van de ordonnantie van 9 september 1993 is georganiseerd, de sociaal afgevaardigde de mogelijkheid biedt beroep in te stellen bij de BGHM als de beslissingen van de vennootschapsorganen van een OVM strijdig zijn met het algemeen belang, maar niet met de wet, "en terwijl, tweede onderdeel, het beroep dat de sociaal afgevaardigde krachtens artikel 28 van de ordonnantie van 9 september 1993 heeft ingesteld, kennelijk te laat is gekomen";

Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat de opdrachten van de sociaal afgevaardigde worden bepaald in artikel 27 van de ordonnantie van 9 september 1993; dat als één van die opdrachten in het tweede lid staat dat de sociaal afgevaardigde erop

toeziet dat "de openbare vastgoedmaatschappij de administratieve en maatschappelijke beheersvoorschriften naleeft, die hun werkwijze en hun activiteiten regelen"; dat hij volgens artikel 28, derde lid, vier dagen de tijd heeft om beroep in te stellen bij de BGHM, met name als de leden van de organen van de vastgoedmaatschappijen "in verband met die opdrachten een beslissing nemen die strijdig is met het algemeen belang"; dat artikel 27 weliswaar niet bepaalt hoe de sociaal afgevaardigde erop moet toezien dat de wet wordt nageleefd en dat artikel 28 weliswaar slechts in een uitdrukkelijke beroepsmogelijkheid voorziet wanneer de sociaal afgevaardigde een beslissing wil aanvechten die in strijd is met het algemeen belang, maar dat zulks niet wegneemt dat die bepalingen samen moeten worden gelezen en als een samenhangend systeem moeten worden beschouwd; dat het bovendien strijdig zou zijn met het algemeen belang dat een openbare vastgoedmaatschappij onwettige beslissingen zou kunnen goedkeuren en toepassen; dat er dus van uitgegaan moet worden dat het in artikel 28 geregelde toezicht de sociaal afgevaardigde in staat stelt om beroep in te stellen tegen een onwettige beslissing; dat dit onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat in het beroep van de sociaal afgevaardigde weliswaar wordt verwezen naar beslissingen die de raad van bestuur tussen 28 mei en 29 oktober 1998 gespreid over zes vergaderingen heeft genomen, maar dat bij dit beroep alleen de beslissingen van 29 oktober bij de verwerende partij aanhangig worden gemaakt en dat bij het beroep alleen een uittreksel uit de notulen van de vergadering van 29 oktober van de raad van bestuur is gevoegd; dat het beroep van 3 november tegen de beslissingen die op 29 oktober zijn goedgekeurd, binnen vier werkdagen is ingesteld, d.i. binnen de termijn die

in artikel 28 van de ordonnantie wordt voorgeschreven; dat dit onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel ontleent aan de schending van artikel 6, § 1, vijfde lid, 5°, en artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, van de artikelen 23 tot 29 van de ordonnantie van 9 september 1993 houdende de wijziging van de huisvestingscode voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en betreffende de sector van de sociale huisvesting, van artikel 145, 3°, van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, van artikel 703 van het Gerechtelijk Wetboek en van artikel 29, g, van de statuten van de CVBA LE HOME en aan de onbevoegdheid van de steller van de handeling, doordat de raad van bestuur besluit "de verzoekende partij ertoe te verplichten "met ingang van 25 mei 1998 alle huurprijzen te herberekenen overeenkomstig de reglementering en de rekeningen van al de huurders vanaf dezelfde datum te regulariseren op basis van deze herberekening" en voorts besluit dat de verzoekende partij alle tijdens de betwiste periode verrichte toewijzingen met de sociaal afgevaardigde dient te herzien en in rechte dient op te treden zodat de onregelmatig gesloten huurovereenkomsten kunnen worden ontbonden, terwijl de beslissing waarbij de BGHM als toezichthoudende overheid aan de verzoekende partij eenzijdig de verplichting oplegt in rechte op te treden als de BGHM de toewijzing van een woning onregelmatig acht, voorbijgaat aan de beslissingsbevoegdheid die bij de wet of bij de statuten aan de organen van een vennootschap wordt opgedragen";

Overwegende dat de verwerende partij krachtens artikel 32, § 1, van de ordonnantie van 9 september 1993 kan eisen dat een openbare vastgoedmaatschappij een onwettige situatie

regulariseert; dat de verwerende partij de betrokken vastgoedmaatschappij en dus ook de organen ervan, aldus dwingt in een bepaalde zin te handelen, maar niet de plaats van de organen van de vastgoedmaatschappij inneemt; dat de organen van de verzoekende partij naar aanleiding van de bestreden handeling de nodige maatregelen moeten nemen; dat alleen als de verzoekende partij die verplichtingen niet nakomt, de verwerende partij zich in haar plaats kan stellen, een bevoegdheid die met de bestreden beslissing niet is uitgeoefend; dat geen rekening hoeft te worden gehouden met de grondwettigheidsbezwaren waarop tijdens de terechtzitting gezinspeeld is en die in andere gedingen zouden worden aangevoerd, aangezien ze in deze zaak niet zijn opgeworpen; dat het middel aan de bestreden handeling een strekking verleent die ze niet heeft, en het middel bijgevolg niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij een derde middel ontleent aan de schending van de artikelen 23 tot 29 van de ordonnantie van 9 september 1993 en van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 20 februari 1991, die bijzondere regels bevat voor de huurprijs betreffende de hoofdverblijfplaats van de huurder, doordat de raad van bestuur van de BGHM de verzoekende partij ertoe verplicht "met ingang van 25 mei 1998 alle huurprijzen te herberekenen overeenkomstig de reglementering en de rekeningen van al de huurders vanaf dezelfde datum te regulariseren op basis van deze herberekening" en "met de sociaal afgevaardigde elke tijdens de betwiste periode verrichte toewijzing te herzien en in rechte op te treden zodat de onregelmatig gesloten huurovereenkomsten kunnen worden ontbonden, terwijl volgens artikel 3, § 1, van de wet van 20 februari 1991 elke huurovereenkomst bedoeld in artikel 1 geacht wordt te zijn aangegaan voor een duur van negen jaar (...), en eindigt na het verstrijken van

een periode van negen jaar indien ten minste zes maanden vóór de vervaldag door één van beide partijen een opzegging wordt ter kennis gebracht en dat, indien binnen deze termijn geen opzegging wordt ter kennis gebracht, de huurovereenkomst telkens onder dezelfde voorwaarden voor een duur van drie jaar verlengd wordt", zodat de huurovereenkomst niet voortijdig mag worden ontbonden en de verhuurder de niet-goedkeuring van de toewijzing van een woning niet als reden kan aanvoeren om een einde te maken aan de huurovereenkomst die bij de wet van 20 februari 1991 wordt beschermd en geregeld;

Overwegende dat de bestreden beslissing op zich niets verandert aan de contractuele situatie van de personen die een huurovereenkomst met de verzoekende partij hebben gesloten; dat ze alleen inhoudt dat de huurprijzen moeten worden herberekend, dat de toewijzingen van woningen die tussen 25 mei en 7 oktober 1998 zijn verricht, moeten worden herzien en dat de procedures voor het wijzigen of ontbinden van onregelmatig gesloten huurovereenkomsten in gang moeten worden gezet; dat die procedures door de vrederechter worden getoetst; dat naar aanleiding van de rechtsvorderingen die daartoe zullen worden ingesteld, zal kunnen worden gediscussieerd over de vraag of de betrokken huurovereenkomsten onder de wet van 20 februari 1991 dan wel onder de bepalingen inzake sociale huisvesting vallen, en zal daarover kunnen worden beschikt via vonnissen waarbij wordt vastgesteld welk recht van toepassing is; dat de bestreden handeling bijgevolg geen schending van de wet van 20 februari 1991 is, noch de verzoekende partij ertoe noopt die wet te schenden; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij een vierde middel ontleent aan de schending van het beginsel van de eerbiediging van de rechten van verdediging,

doordat de raad van bestuur van de BGHM de bestreden beslissing heeft genomen, terwijl de bedrijfsleiding van de verzoekende partij niet gehoord is, hoewel ze in haar brieven van 17 en 23 november 1998 uitdrukkelijk daarom verzocht heeft;

Overwegende dat met de bestreden beslissing een vorm van administratief toezicht wordt uitgeoefend; dat het niet om een tuchtprocedure of een daarmee verwante procedure gaat; dat noch de ordonnantie van 9 september 1993, noch een ongeschreven rechtsregel bepalen dat een toezichthoudende overheid de ondergeschikte overheid moet horen voordat ze haar toezichtsbevoegdheid uitoefent; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij een vijfde middel ontleent aan de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en aan ontstentenis van, dwaling omtrent, ontoereikendheid of tegenstrijdigheid van de gronden of de motieven, doordat de raad van bestuur van de BGHM zich in de bestreden beslissing beperkt tot een samenvatting van de feiten en een korte uiteenzetting van het standpunt van de verzoekende partij alvorens het beroep van de sociaal afgevaardigde gegrond te verklaren, zonder te vermelden welke redenen aan zijn beslissing ten grondslag liggen, terwijl, eerste onderdeel, artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 bepaalt dat in elke bestuurshandeling "de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen", en terwijl, tweede onderdeel, de verwerende partij verscheidene dwalingen omtrent de beoordeling van de feiten maakt, aangezien ze ten eerste beweert dat de termijn waarbinnen beroep kon worden ingesteld in acht is genomen, ten tweede op basis van de brieven van 17 en

23 november 1998 vaststelt dat de verzoekende partij beweert dat de ordonnantie een "stand still" instelt en aldus de eigenlijke bewoordingen van de beschikking d.d. 7 oktober 1998 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel loochent, aangezien de verzoekende partij niet "beweert" dat een periode van "stand still" is uitgevaardigd, maar dat die "stand still" door de beschikking zelf wordt opgelegd in de volgende bewoordingen : "Aangezien de uitwerking van deze beslissing geschorst is, moet een "stand still" worden bevolen en moet dus (...)"

Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat de bestreden beslissing naar de vorm uitvoerig met redenen is omkleed; dat dit onderdeel van het middel niet ernstig is,

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat de eerste kritiek van de verzoekende partij samenvalt met het tweede onderdeel van het eerste middel; dat die kritiek evenmin ernstig is als dat onderdeel; dat, wat de tweede kritiek betreft, de verzoekende partij in haar brieven van 17 en 23 november 1998 effectief verwezen heeft naar de "stand still" die bij de beschikking van 7 oktober 1998 wordt opgelegd; dat het dus niet verkeerd is te schrijven dat de verzoekende partij beweert dat de "stand still" bij de beschikking is uitgevaardigd, een bewering die niet wegneemt dat die "stand still" echt bij de beschikking is uitgevaardigd; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij een zesde middel ontleent aan de schending van het evenredigheidsbeginsel; dat ze aanvoert dat het evenredigheidsbeginsel inhoudt dat de getroffen maatregel in een redelijke verhouding moet staan tot de feiten, "dat de beslissing van de verwerende partij in

casu niet in verhouding staat tot het doel, dat de verwerende partij de verzoekende partij ertoe verplicht heeft de tussen 25 mei 1998 en 7 oktober 1998 onwettig verrichte toewijzingen te herzien op de grond dat de sociale criteria inzake sociale huisvesting niet in acht zijn genomen" en "de kandidaat-huurders die geheel volgens de regels in het register van Le Home waren ingeschreven, door die toewijzingen zwaar benadeeld zijn", dat ook de huurprijzen moeten worden herzien op basis van de criteria omschreven in de ordonnantie betreffende de huisvestingscode en de uitvoeringsbesluiten ervan, dat die maatregel in feite overdreven is, omdat huurders met een laag inkomen aan wie tussen 25 mei 1998 en 7 oktober 1998 een woning is toegewezen op basis van objectieve sociale criteria die tijdens de buitengewone algemene vergadering van de verzoekende partij zijn aangenomen, daardoor uit hun huis kunnen worden gezet, dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing uiteindelijk erop zou neerkomen dat huurders met een laag inkomen worden verjaagd uit sociale woningen die daarna opnieuw aan personen met een laag inkomen worden toegewezen, waarbij de eerstgenoemden door de maatregel kennelijk zwaar benadeeld worden;

Overwegende dat de maatregelen opgelegd door de verwerende partij inhouden dat de situatie zoveel mogelijk wordt hersteld zoals ze zou zijn geweest als de verzoekende partij op 25 mei 1998 niet had beslist om uit het systeem van de sociale huisvesting te stappen dat in de ordonnantie wordt geregeld; dat de verzoekende partij, voordat ze dat had besloten, wist welke kritiek de verwerende partij daarop had; dat ze de bestreden beslissing van 25 mei toch heeft uitgevoerd; dat ze aldus het risico heeft genomen dat ze op alle of een deel van de overeenkomsten die ze in die omstandigheden had gesloten zou moeten terugkomen; dat de verwerende

partij geenszins overdrijft, wanneer ze eist dat wordt teruggekeerd naar de situatie die als de wettige situatie moet worden beschouwd zolang nog geen uitspraak ten gronde over de ingestelde vorderingen is gedaan; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op eenendertig mei 1900 negenennegentig door :

de Hr. LEROY, staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.